

Sveriges befolkning 1975

En prognos för regioner och bebyggelse typer

Del I

av

Odd Gulbrandsen

Stockholm 1960

Industriens Utredningsinstitut

Innehåll

Förord	sid
I Undersökningens syfte	1
II. Undersökningens uppläggning	2
A. Generella befolkningsrörelser	2
B. Inrikes omflyttning	3
C. Framskrivningsförfarandet	5
III. Prognosresultaten	7

Förord

Föreliggande undersökning om den framtida befolkningsutvecklingen i Sverige i olika regioner och bebyggelse typer har utförts av undertecknad på uppdrag av Kooperativa Förbundet. Undersökningen har utarbetats med stöd av IUI:s utredningsapparat och i samarbete med KF:s utredningsavdelning.

Utöver personal vid utredningsavdelningen och institutet har fil.kand. Knut Ångström, Stockholm, lämnat omfattande hjälp vid undersökningens uppläggning och agronom Inez Johnsson, Uppsala, biträtt vid beräkningsarbetet. Den maskinella bearbetningen har utförts vid statistiska centralbyråns maskincentral.

Stockholm den 12 januari 1960

Odd Gulbrandsen

Sveriges befolkning 1975, en prognos för regioner och bebyggelse typer

I. Undersökningens syfte

De stora befolkningsomflyttningarna i Sverige, särskilt mellan landsbygd och stad, under de senaste decennierna har skapat betydande planeringsproblem. En riktig bedömning av befolkningsutvecklingen för en viss ort eller för ett visst område har varit av väsentlig vikt för planeringen. I de lokala befolkningsprognoser som därvid gjorts, har man inte kunnat beakta återverkningarna av en viss lokal befolkningsutveckling på befolkningsförhållandena i andra delar av landet. En summering av lokala befolkningsprognoser har därför kunnat ge orimliga resultat, jämfört med befolkningsutvecklingen för landet i dess helhet. Det har sålunda växt fram ett behov av regionalt uppdelade befolkningsprognoser, vilkas summa överensstämmer med riksutvecklingen.

Utformningen av dylika prognoser vad avser områdesindelning m.m. sammanhänger dels med vilket slag av planering de skall vara underlag för, dels med det tillgängliga statistiska materialets utseende. Men prognoserna måste också uppläggas så att man kan tillämpa någon meningsfull teori för hur befolkningsflyttningarna sker. Syftet med härvarande prognos är i första hand att kunna utgöra underlag för planering av den framtida distributionen, framför allt detaljdistributionen. Eftersom de vägar distributionen följer i stort sett sammanfaller med de vägar efter vilka befolkningsomflyttningarna sker, föreligger överensstämmelse mellan syfte och metod i detta avseende. Å andra sidan har inte föreliggande statistiskt material utan vidare kunnat användas, utan trots delvis omfattande omgruppering och bearbetning har viss approximering måst göras.

Då detaljdistributionens utformning är väsentligt olika på glesbygden och i tätorter av olika storlek och karaktär, har utöver en regional indelning även en uppdelning efter bebyggelse typer ansetts önskvärd. Efterfrågan på varor påverkas av ålders-, köns-, civilstånds och

inkomstfördelningen, varför prognoser även av dessa skulle kunna ge värdefull information för ifrågavarande planering. I härvarande undersökning har dock endast de två förstnämnda fördelningarna kunnat prognosticeras och detta med särskilt stor tveksamhet beträffande utfallet i enskilda regioner och bebyggelse typer.

En annan konsekvens av planeringssyftet är att undersökningen avser att bedöma den framtida befolkningens fördelning efter dess boplatssorter. Det innebär att utvecklingen av dess fördelning efter arbetsplatser inte nödvändigtvis behöver bli densamma, då pendeltrafikens omfattning, dvs. frekvensen och avstånden för resorna till arbetsplatserna, kan undergå stora förskjutningar.

II. Undersökningens uppläggning

De befolkningsrörelser, som det varit möjligt att beakta i denna undersökning, har varit födelser, dödsfall, flyttning från och till utlandet samt inrikes flyttningar mellan olika bostadsorter. Eftersom dessa befolkningsrörelser är av väsentligt olika omfattning för olika åldrar och kön, har bestämningar av rörelserna utförts för varje femårsklass och kön för sig.

A. Generella befolkningsrörelser

De geografiska skillnaderna i fråga om födelsetal och dödstal är i allmänhet så små, att man kan nöja sig med en grov geografisk differentiering av desamma. En detaljerad diskussion av födelse- och dödstalens framtida utveckling har förts i bilaga 1, där också prognosantagandena för desamma har preciserats (tabell 5 och tabell 10). Det framgår av denna bilaga att geografisk differentiering inte ansetts nödvändig för dödstalen medan i fråga om födelsetalen Norrbotten befunnits ha en från det övriga riket klart skild högre nativitet. Prognosantagandena för dödstalen innebär en fortsatt sänkning av dödligheten i alla åldrar utom de allra högsta, för vilka den i enlighet med tidigare utveckling antas oförändrad. Om födelsetalen antas att barnantalet skall bli oförändrat, drygt 2 barn födda per kvinna. Dessa barn beräknas i samband med sänkt giftermålsålder komma allt tidigare under den fruktsamma åldern.

Sverige har under tiden efter andra världskriget haft ett inflyttningsöverskott. Det var naturligen störst närmast efter kriget i samband med flyktingströmmen. Även under 1950-talet har inflyttningsöverskottet emellertid varit av storleksordningen 10 000 per år. Det har här antagits att det skall bli ungefär lika stort i fortsättningen. Detta överskott är högst ojämnt fördelat över landet. Den analys som gjorts i bilaga 1 har gett vid handen att det i förhållande till folkmängden är störst i Mälardalen, Stockholm oräknat. Man kan också vänta sig att inflyttningen till de främsta knutpunkterna för förbindelserna med utlandet, rikets tre största städer, skall vara större än i övriga delar av landet. En regional differentiering av inflyttningsöverskottet har på dessa grunder genomförts. Vidare har hänsyn tagits till ålders- och könsfördelningen hos de inflyttade. Denna fördelning visar stor likhet med motsvarande för inrikes omflyttning.

B. Inrikes omflyttning

Det väsentliga draget i den inrikes omflyttningen har varit glesbygdernas avfolkning och tätorternas tillväxt. Prognoser rörande behovet av och sysselsättningsmöjligheterna för arbetskraft i den viktigaste glesbygdsnäringsen, jordbruket, tyder på en fortsatt betydande avfolkningstakt för glesbygderna för så vitt inte en ökad bosättning på glesbygden kommer till stånd.

Utöver förskjutningarna i befolkningens fördelning mellan glesbygd och tätorter som väsentligen bestäms av jordbrukets rationalisering tillkommer för en bedömning av den framtida befolkningsomflyttningen ett väl så viktigt problem, nämligen hur omflyttningarna sker mellan tätorter av olika slag och storlek. Tendensen syns vara en fortgående koncentration av befolkningen till de större och ur näringspunkt mera differentierade tätorterna. Här spelar emellertid också flyttningsvägarna och planeringsåtgärderna från myndigheternas och näringslivets sida in. Då det givetvis icke är möjligt att i en prognos beakta den planering som kan komma att bli aktuell, är man hänvisad till att söka skapa en modell för den inrikes omflyttningen, som baseras på konsekvenserna av de allmänna ekonomiska drivkrafterna.

Efter vilka grunder modellen för den aktuella prognosen konstruerats behandlas närmare i bilaga 2. Innebörden av denna är att man kan

avgränsa landet i ett antal regioner. Varje sådan region utgör det s.k. influensområdet för en större ort, en centralort, mot vilken befolkningsrörelserna går från områdets glesbygder via de mindre tätorterna. En del centralorter är emellertid så stora eller har en så stark utveckling, att de inte blott är centrum för flyttningsrörelserna från deras omland i de regioner där de ligger utan de mottar även befolkning från andra regioner. Man kan då bilda mera omfattande influensområden för dessa huvudorter. Dessa områden har här benämnts storregioner. Rikets största orter har dessutom en inflyttning som kan komma från vilken som helst del av landet. Man kan alltså likna riket vid en riksregion, där centra utgörs av vissa riksorter.

Den regionindelning som befunnits lämplig för härvarande undersökning, framgår av kartorna i insticksfickan på omslagspärmens tredje sida. En karta över storregionerna återfinns på sid. 16. Till riksorter har hänförts Stockholm inberäknat Södertälje samt Göteborg och Malmö. Dessa bildar jämte deras närmaste omland en storregion, som benämnts riksortsregionen.

Den inrikes omflyttningen enligt denna modell har kunnat bestämmas för perioden 1951-1956 med ledning av flyttningsuppgifter som erhållits för alla födda den 15:e i varje månad (statistiska centralbyråns s.k. befolkningsregister). Resultaten härav har som man kunnat vänta sig gett vid handen att avflyttningen från glesbygderna är störst, i några fall över 25 procent under femårsperioden för de flyttningsaktivaste åldrarna. Avflyttningen har också varit betydande för centralorternas omland (glesbygden jämte tätbygd, dvs. regionens tätorter utom centralorten), i några fall av samma storleksordning som i enbart glesbygden. Även hela regioner har visat sig förlora stor del av befolkningen i de flyttningsaktiva åldrarna. Å andra sidan har givetvis en del regioner fått ett nettotillskott genom flyttningarna, men de är ganska få. Endast i fråga om inflyttningen till hela storregioner har nettotillskotten blivit av mer betydande storlek och naturligen störst i riksortsregionen (tabell 16).

I anledning av allmänna överväganden och de observerade flyttningsförhållandena har det befunnits lämpligt att göra vissa underindelningar av regionerna och storregionerna. Sålunda har inom en del regioner urskilts underregioner som ansetts ha från regionen i övrigt

avvikande förhållanden. I ett antal storregioner har avskilts regiongrupper, vilka visat en högre avflyttningsintensitet än storregionens ur influenssynpunkt centrala delar. På så sätt har riket kommit att uppdelas i 23 storregioner, varav 12 ytterligare uppdelade på en central del och en regiongrupp. Antalet regioner uppgår till 101 och 20 av dessa har ytterligare uppdelats i en central del och en eller flera underregioner, tillsammans 24 underregioner. Eftersom varje region har uppdelats på centralort, tätbygd och glesbygd medan underregionerna endast omfattat de två senare bebyggelse typerna, bildas totalt 351 regiondelar (101 centralorter, 125 tät- respektive glesbygder).

C. Framskrivningsförfarandet

Metodiken för prognosen har inneburit att undersöka, vilken befolkningsfördelning som skulle erhållas om de generella befolkningsrörelserna utvecklades såsom ovan antagits samtidigt som takten (den procentuella förändringen) i de inrikes omflyttningarna bibehölls oförändrad. Denna metodik får uppenbarligen karaktären av ett mekaniskt framskrivningsförfarande, men har därvid kunnat göras starkt differentierad.

För att kunna erhålla en prognos som är uppdelad på samtliga regioner och bebyggelse typer, har man för prognosbasen måst utgå från befolkningsuppgifter, som är tillräckligt specificerade för att åstadkomma denna uppdelning och dessutom fördelade på kön och åldersklasser. Till buds har då endast den totala folkräkningen av 31.12.1950 stått.

Som mål för framskrivningen har satts att befolkningen i dessa regiondelar skulle beräknas för vart femte år t.o.m. 1975, dvs. för tidpunkterna 31.12.1955, 1960, 1965, 1970 och 1975.

Eftersom väsentliga skillnader har visat sig föreligga mellan olika kön och åldersklasser i fråga om dödlighet och flyttning har det varit lämpligt att göra framskrivningarna skilda för personer med olika kön och födelseår. I 1950 års folkräkning finns 14 femårsklasser redovisade för den regionala uppdelning som har varit erforderlig. Därjämte tillkommer för varje ny framskrivningsperiod en ny femårsklass genom födslar under den föregående perioden. Fram till 1975 skall sålunda tillkomma fem nya femårsklasser, av vilka fyra måste framskrivas med hänsyn till dödlighet och flyttningar.

Födslarna har beräknats med ledning av födelsetalen hos kvinnorna i åldern 15-49 år. Det innebär att antalet av dem som föddes under perioden 1951-1955 måste beaktas vid beräkningen av födslarna 1971-1975, vilket förutsatte framskrivningar av den första nya åldersklassen med hänsyn till dödlighet och flyttningar. Medan framskrivningarna av dem som var födda 1950 har kunnat göras i ett steg, har framskrivningarna av födda 1951-1970 måst göras i två steg och för födda 1971-1975 i tre steg.

Beträffande metodiken för framställning av befolkningens områdesfördelning må följande noteras. Framskrivningarna utfördes inte direkt för varje regiondel utan i stället grupperades befolkningen i den influenshierarki av bebyggelse typer, regioner och storregioner, som berörts ovan. (Dess utseende framgår detaljerat av tabell 15 b.) För varje nivå eller steg i denna hierarki, omslutande en allt större befolkning, utfördes en särskild framskrivning. Därvid befanns det dock lämpligt att så långt möjligt hålla regionerna isär. Sålunda bildades 125 glesbygdsbefolkningar och 125 omlandsbefolkningar (glesbygd jämte tätbygd) med tillämpning av de genomsnittliga flyttningstal som observerats för glesbygden respektive omlandet i de storregioner eller regiongrupper som befolkningarna tillhörde.

Skillnader i befolkningsutvecklingen mellan t.ex. olika glesbygder inom en storregion (regiongrupp) har med detta framskrivningsförfarande kunnat uppstå endast i den mån åldersfördelningen i basåret varit olika. Jämföres däremot utvecklingen för glesbygder som ligger i olika storregioner (regiongrupper), kan den ha blivit olika även om åldersfördelningen hade varit densamma, därför att flyttningstalen kan ha skilt sig åt.

Vidare bildades vissa regionbefolkningar, nämligen för de 43 regioner som ingick i de 12 regiongrupperna och för de 29 regioner som ingick i de 10 storregioner, vilka saknade underordnade regiongrupper. Också här var flyttningstalen lika för regioner inom samma storregion (regiongrupp). Nästa framskrivningssteg gällde hela befolkningarna i 12 av de övriga storregionerna (exkl. riksortsregionen), i vilka 25 av de återstående regionerna ingick. Det sista steget avsåg hela rikets befolkning i vilken återstående 4 regioners befolkning innefattades.

De 351 regiondelarnas befolkningar vid de olika framskrivnings-

tidpunkterna framställdes sedan väsentligen genom subtraktioner utom för glesbygdsbefolkningarna som ju framskrevs direkt. Sålunda erhöles tätbygdsbefolkningarna som skillnaderna mellan omlands- och glesbygdsbefolkningarna. Centralortsbefolkningarna i de 72 regioner som framskrivits direkt och i de ytterligare 4 regioner, som ensamma utgjorde den centrala delen av en regiongruppsindelad storregion, erhöles som skillnaderna mellan region- och omlandsbefolkningarna. För de 21 centralorter som utgjorde huvudorter i de återstående 8 storregionerna med regiongruppsindelning måste fördelning av den totala huvudortsbefolkningen på de enskilda centralorterna ske genom utproportionering efter centralorternas befolkningsandelar av storregionens huvudortsbefolkning 1950, varje kön och åldersklass för sig (för nya åldersklasser efter andelar av antalet kvinnor som utgjort beräkningsgrund för födslarna). Motsvarande fördelning mellan riksorterna utfördes slutligen av den genom subtraktion erhållna totala riksortsbefolkningen (hela rikets befolkning minskad med riksortsregionens omlandsbefolkningar och de övriga 22 storregionernas totalbefolkningar).

För framskrivningen sammanbakades de olika dödlighets- och immigrationstalen samt befolkningskvoterna (enligt bilagornas tabeller 10, 14 och 16) till ett tal för varje period, kön, åldersklass och område. Beräkningarna av födslar skedde separat (med ledning av tabell 5 i bilaga 1). En justering för dödligheten bland de nyfödda utfördes särskilt (enligt beskrivning i bilaga 1). För att genomföra samtliga nu berörda beräkningar användes ett hålkortstekniskt förfarande, vilket praktiskt möjliggjorde det stora antalet räkneoperationer.

III. Prognosresultaten

Resultaten av framskrivningarna presenteras utförligast i bilaga 3, tabell 17. Denna avser befolkningarna i slutet av åren 1950, 1955, 1960, 1965, 1970 och 1975 fördelade på kön, åldersklasserna 0-14, 15-39, 40-64 och 65-år samt på bebyggelse typerna centralort, tätbygd och glesbygd inom varje region och underregion. Talen är avrundade till jämna hundratal. Tabell 18 i samma bilaga omfattar befolkningarna i varje storregion för samma tidpunkter och med samma fördelning på kön, ålder och bebyggelse typer.

Ett utdrag ur tabell 17, avseende regionbefolkningarnas för-

ändringar mellan 1960 och 1975 framgår av tabell A. Ett motsvarande utdrag ur tabell 18 avseende storregionbefolkningarna återges i tabell B. Vidare har i tabell C presenterats en riksprognos fördelad på bebyggelse typer, kön och åldrar (sid. 15).

Några av de viktigare dragen i befolkningsutvecklingen 1960-1975 enligt prognoserna må anföras. Enligt tabell A skulle de största procentuella befolkningsökningarna komma att uppstå i regionerna i Mälardalen, i vissa regioner i Norrbotten samt i Göteborgs-, Malmö- och Karlstadsregionerna. Befolkningstillskotten i dessa regioner skulle komma att uppgå till 1 à 2 % årligen.

En mera markant befolkningsförlust skulle endast Visbyregionen drabbas av. Några regioner i östra och södra Skåne, ett par regioner på Västgötaslätten samt några regioner i Bergslagen och övre Dalarna skulle också få vidkännas befolkningsförluster. Regioner med i stort sett stillastående befolkning skulle förekomma i östra Östergötland, i stora delar av Småland, i vissa delar, framför allt de sydliga delarna av Västergötland, samt i hela Värmland utom närmast Karlstad. Den sammanlagda befolkningen i Jämtland och Härjedalen skulle också bli ungefär oförändrad.

Inom regionerna beräknas ske betydande befolkningsomfördelningar. En sammanfattningsbild därav ger tabell B om man jämför utvecklingen för de olika bebyggelse typerna. I genomsnitt för hela landet skulle centralorterna komma att få en befolkningsökning om nära $1\frac{1}{2}$ procent om året och de övriga tätorterna med mer än 500 invånare (tätbygden) knappt 1 procent om året. Glesbygden beräknas i genomsnitt förlora $\frac{1}{2}$ procent per år. Genom att tätbygdsbefolkningen skulle öka ungefär i takt med den totala befolkningen innebär dessa förändringar huvudsakligen en omfördelning av befolkningen mellan glesbygderna och centralorterna. Denna bild av befolkningsförändringarna gäller dock inte varje delområde.

I några fall skulle tätbygdsbefolkningen procentuellt sett t.o.m. öka snabbare än centralortsbefolkningen. Detta gäller framför allt områdena kring riksorterna samt de mest tätbebyggda distrikten i Mälardalen. Icke desto mindre skulle drygt 40 procent av den totala befolkningstillväxten 1960-1975 falla på riksorterna. Sålunda skulle 1975 en fjärdedel av hela rikets befolkning bo i riksorterna.

I en del andra delar av riket skulle uppträda det motsatta förhållandet, att befolkningsökningen i tätbygden blir svag eller t.o.m. vändes i en befolkningsminskning. Centralorterna upptar då inte endast befolkning från glesbygderna utan även från tätbygderna. Detta beräknas förekomma framför allt i Norrland men även i östra Sverige, i vilka områden centralorterna ofta skulle uppvisa befolkningsökningar om 2 procent eller mer årligen.

Den procentuellt sett starkaste avtappningen av glesbygdsbefolkningen beräknas ske i Östergötland, i Småland och i östra Skåne. Även i Mälardalen skulle åtskilliga glesbygdsområden få vidkännas kraftiga avtappningar. Däremot skulle i övre Norrland t.o.m. en svag ökning av glesbygdsbefolkningen kunna uppkomma, sammanhängande med en hög natalitet och en stark ökning av åldringarnas antal.

Förändringarna i befolkningens ålders- och könsfördelning inom de olika bebyggelse typerna framgår av tabell C. Det kan då först konstateras att det främst är åldringarna över 65 år som skulle öka i antal, för hela riket med nära 3 procent om året och för centralorterna i cirka tre gånger så snabb takt som på glesbygden. Medan glesbygdsåldringarna 1960 skulle utgöra drygt 40 procent av alla åldringarna skulle de 1975 komma att ha nedgått till en tredjedel av desamma. Likväl blir glesbygden förhållandevis mer befolkad av åldringar än centralorterna, 1975 skulle åldringarna utgöra nära 20 procent av glesbygdsbefolkningen men understiga 15 procent av centralortsbefolkningen.

Utvecklingen och omfördelningen av antalet i åldern 15-39 skulle i stort sett överensstämma med genomsnittliga befolkningsförhållandena för hela riket. Detsamma skulle gälla i åldern 40-64 år vad avser omfördelningen men däremot skulle ökningen av antalet personer i denna ålder bli obetydlig. Antalet barn i åldern 0-14 år skulle också öka obetydligt, men koncentrationen till centralorterna skulle inte bli lika utpräglad som för övriga åldrar. Barnen skulle 1975 komma att utgöra ungefär lika stor procent av glesbygds- som av centralortsbefolkningen, ca 20 procent.

När det gäller att utifrån de prognoser, som lämnats i tabellerna såväl här som i bilaga 3, göra sig en konkret föreställning om den framtida befolkningsutvecklingen eller, i än högre grad, när det gäller att använda dem som underlag för en planering, bör följande om-

ständigheter hållas i minnet.

Prognoserna för centralorterna och tätbygderna avser befolkningsutvecklingen inom de tätbebyggda områden som enligt den administrativa indelningen 1 januari 1952 innefattades i dessa orter. Förändringar genom inkorporeringar eller genom att växande mindre tätorter passerar gränsen 500 invånare har alltså inte beaktats. Detta innebär att en ny framtida bebyggelseindelning kan komma att ge en mindre glesbygdsbefolkning än som erhålles vid oförändrad administrativ indelning.

Prognosberäkningarna är behäftade med osäkerhet dels på grund av att ekonomiska och andra faktorer kan komma att ändra förutsättningarna (dvs. födelse-, döds-, immigrations- och flyttningstalen) dels därför att de använda förutsättningarna, särskilt flyttningstalen, är behäftade med slumpfel och stundom för starkt utjämnade. Vidare kan under 1950-talet genomförda eller nu föreliggande lokala planer ändra utvecklingen vilket icke kunnat beaktas i denna omgång av prognoser.

Prognoserna avser sålunda endast att vara vägledande vid bedömningar av den framtida befolkningsutvecklingen. De utgör en ram kring vilken olika alternativ kan varieras med hänsyn till lokala särförhållanden och specialplaneringar.

Tabell A. Befolkningen fördelad på regioner 1960 och 1975

Region	Antal		Förändring i procent
	1960	1975	
Stockholm	1 161 200	1 349 000	+ 16.2
Södertälje	68 100	85 300	+ 25.3
Norrtälje	37 600	44 200	+ 17.6
Uppsala	142 100	173 600	+ 22.2
Enköping	29 900	33 600	+ 12.4
Eskilstuna	95 600	107 200	+ 12.1
Nyköping	54 700	60 300	+ 10.2
Katrineholm	54 200	60 400	+ 11.4
Norrköping	154 600	157 600	+ 1.9
Linköping	112 600	121 600	+ 8.0
Mjölby	36 700	38 200	+ 4.1
Motala	48 400	51 800	+ 7.0
Jönköping	116 900	133 200	+ 13.9
Tranås	26 000	26 700	+ 2.7
Nässjö	43 600	44 400	+ 1.8
Eksjö	24 000	24 400	+ 1.7
Vetlanda	27 900	28 600	+ 2.5
Värnamo	48 700	50 500	+ 3.7
Växjö	99 000	98 800	- 0.2
Älmhult	32 200	32 300	+ 0.3
Ljungby	33 500	33 400	- 0.3
Kalmar	83 800	86 500	+ 3.2
Nybro	34 800	35 700	+ 2.6
Hultsfred-Vimmerby	34 000	34 900	+ 2.6
Västervik	49 100	50 400	+ 2.6
Oskarshamn	49 100	50 200	+ 2.2
Visby	55 700	50 100	- 10.1
Karlskrona	70 200	80 000	+ 14.0
Ronneby	27 500	28 500	+ 3.6
Karlshamn	27 700	29 000	+ 4.7
Sölvesborg	25 300	26 800	+ 5.9
Kristianstad	86 800	84 900	- 2.2
Simrishamn	37 800	36 300	- 4.0
Ängelholm	43 000	46 200	+ 7.4
Hässleholm	39 000	38 300	- 1.8
Malmö	277 200	366 600	+ 32.3
Hälsingborg	149 700	158 700	+ 6.0
Landskrona	43 700	47 000	+ 7.6
Eslöv	46 200	48 700	+ 5.4
Lund	90 400	95 800	+ 6.0

Region	Antal		12
	1960	1975	Förändring i procent
Ystad	31 600	30 200	- 4.4
Trelleborg	29 300	28 700	- 2.0
Halmstad	100 500	109 600	+ 9.1
Falkenberg	35 500	37 400	+ 5.4
Varberg	34 800	37 100	+ 6.6
Göteborg	557 800	676 000	+ 21.2
Uddevalla	133 500	139 000	+ 4.1
Borås	113 500	118 700	+ 4.6
Ulricehamn	32 000	32 600	+ 1.9
Kinna	28 400	29 000	+ 2.1
Alingsås	33 900	35 400	+ 4.4
Vänersborg-Trollhättan	89 200	98 600	+ 10.5
Åmål	36 600	37 900	+ 3.6
Lidköping	37 200	41 300	+ 11.0
Mariestad	44 800	45 600	+ 1.8
Skara	29 600	28 400	- 4.1
Skövde	60 400	65 500	+ 8.4
Falköping	47 200	48 100	+ 1.9
Vara	29 200	27 900	- 4.5
Karlstad	100 400	123 800	+ 23.3
Säffle	30 500	30 500	+ 0
Arvika	45 700	45 500	- 0.4
Sunne	32 900	33 100	+ 0.6
Hagfors	34 500	34 600	+ 0.3
Filipstad	31 600	32 000	+ 1.3
Kristinehamn	29 600	30 400	+ 2.7
Örebro	116 600	134 300	+ 15.2
Kumla	43 400	46 400	+ 6.9
Karlskoga	49 700	54 500	+ 9.7
Lindesberg	37 900	39 500	- 4.2
Västerås	114 400	148 400	+ 29.7
Köping	50 900	57 400	+ 40.3
Fagersta	28 000	30 500	+ 8.9
Sala	37 200	40 500	+ 8.9
Falun	61 300	65 400	+ 6.7
Avesta	42 600	41 200	- 3.3
Borlänge	65 000	68 200	+ 4.9
Ludvika	45 600	47 900	+ 5.0
Malung	23 500	22 500	- 4.3
Mora	35 400	34 700	- 2.0
Gävle	110 000	131 600	+ 19.0
Söderhamn	33 900	34 800	+ 2.7
Hudiksvall	45 800	48 200	+ 5.2
Sandviken	50 000	53 400	+ 6.8
Bollnäs	45 800	48 800	+ 6.6

Region	Antal		Förändring
	1960	1975	i procent
Ljusdal	29 700	32 000	+ 7.7
Härnösand	40 000	43 900	+ 9.8
Sundsvall	118 600	122 100	+ 3.0
Örnsköldsvik	62 300	65 400	+ 5.0
Kramfors	30 000	32 200	+ 7.3
Sollefteå	45 900	48 500	+ 5.7
Östersund	143 800	144 700	+ 0.6
Umeå	95 600	104 500	+ 9.3
Skellefteå	96 400	107 200	+ 11.2
Lycksele	55 400	62 800	+ 13.4
Luleå	52 000	66 700	+ 28.3
Piteå	56 700	60 500	+ 6.7
Boden	38 200	41 000	+ 7.3
Haparanda-Kalix	51 400	56 600	+ 10.1
Gällivare	32 600	39 700	+ 21.8
Kiruna	34 300	42 800	+ 24.8
Hela riket	7 549 200	8 365 400	+ 10.8

Tabell B. Storregionbefolkningens fördelning på bebyggelsetyper 1960 och 1975.

	Befolkning 1975				Procentuell förändring 1960-75			
	Central- ort	Tätbygd	Glesbygd	Hela regionen	Central- ort	Tät- bygd	Gles- bygd	Hela regionen
Sörmland	123 400	44 500	60 000	227 900	+ 22	+ 21	- 10	+ 11
Uppland	132 400	23 000	62 400	217 800	+ 48	+ 21	- 12	+ 21
Västmanland	129 800	37 900	54 800	222 500	+ 39	+ 33	- 8	+ 23
Norrköping	97 000	29 800	30 800	157 600	+ 9	+ 12	- 21	+ 2
Östergötland	116 900	36 800	57 900	211 600	+ 20	+ 30	- 19	+ 7
Jönköping	116 800	70 500	70 000	257 300	+ 21	+ 18	- 14	+ 8
Kronoberg	74 500	63 000	112 400	249 900	+ 30	+ 3	- 13	+ 1
Kalmar, Blekinge	180 600	55 400	151 100	387 100	+ 28	+ 0	- 12	+ 5
Gotland	13 600	5 200	31 300	50 100	- 4	- 4	- 13	- 10
Skåne NV	196 300	85 500	114 600	396 400	+ 18	+ 7	- 9	+ 6
Skåne Ö	89 900	42 500	86 000	218 400	+ 16	+ 4	- 19	- 3
Västkusten	208 600	74 600	211 800	495 000	+ 23	+ 9	- 6	+ 7
Borås	82 900	27 900	69 500	180 300	+ 11	+ 12	- 7	+ 4
Västergötland	96 500	42 300	118 000	256 800	+ 28	+ 12	- 13	+ 3
Värmland	132 900	67 500	129 500	329 900	+ 25	+ 16	- 8	+ 8
Örebro	183 500	66 800	112 300	362 600	+ 21	+ 10	- 2	+ 11
Kopparberg	95 400	74 900	109 600	279 900	+ 14	+ 5	- 8	+ 2
Gävlesborg	155 200	67 100	126 500	348 800	+ 28	+ 4	- 3	+ 10
Västernorrland	97 500	87 400	127 200	312 100	+ 23	+ 5	- 6	+ 5
Östersund	34 200	24 100	86 400	144 700	+ 31	- 4	- 7	+ 1
Västerbotten 1960	52 800	56 400	138 200	247 400				
	73 200	60 400	140 900	274 500	+ 39	+ 7	+ 2	+ 11
Norrbotten 1960	91 700	39 900	133 600	265 200				
	129 300	42 500	135 500	307 300	+ 41	+ 7	+ 1	+ 16
Riksorterna	2 102 200	201 200	173 500	2 476 900	+ 20	+ 41	+ 1	+ 20
Hela riket	4 662 600	1 330 800	2 372 000	8 365 400	+ 23	+ 13	- 8	+ 11
1960	3 804 800	1 175 200	2 569 200	7 549 200				

Tabell C. Befolkningen fördelad på bebyggelse typer, kön och åldrar 1960 och 1975

	Befolkning 1975				Procentuell förändring 1960-75			
	Central- ort	Tätbygd	Glesbygd	Summa	Central- ort	Tät- bygd	Gles- bygd	Hela riket
<u>Män</u>								
0 - 14 år	470 900	141 900	253 900	866 700	+ 9	+ 7	- 10	+ 3
15 - 39 "	817 300	225 600	384 900	1 427 800	+ 29	+ 16	- 12	+ 13
40 - 64 "	689 900	195 600	367 200	1 252 700	+ 14	+ 2	- 16	+ 1
65 - ω "	304 100	100 900	231 300	636 300	+ 75	+ 64	+ 25	+ 51
0 - ω "	2 282 200	664 000	1 237 300	4 183 500	+ 24	+ 14	- 8	+ 11
<u>Kvinnor</u>								
0 - 14 år	449 500	135 600	234 100	819 200	+ 10	+ 5	- 10	+ 3
15 - 39 "	826 700	220 000	342 900	1 389 600	+ 24	+ 9	- 11	+ 11
40 - 64 "	727 600	198 300	326 400	1 252 300	+ 11	+ 4	- 18	+ 1
65 - ω "	376 600	112 900	231 300	720 800	+ 65	+ 57	+ 24	+ 48
0 - ω "	2 380 400	666 800	1 134 700	4 181 900	+ 22	+ 12	- 8	+ 11
<u>Båda könen</u>								
0 - 14 år	920 400	277 500	488 000	1 685 900	+ 10	+ 6	- 10	+ 3
15 - 39 "	1 644 000	445 600	727 800	2 817 400	+ 27	+ 12	- 11	+ 12
40 - 64 "	1 417 500	393 900	693 600	2 505 000	+ 12	+ 3	- 17	+ 1
65 - ω "	680 700	213 800	462 600	1 357 100	+ 69	+ 60	+ 24	+ 49
0 - ω "	4 662 600	1 330 800	2 372 000	8 365 400	+ 23	+ 13	- 8	+ 11

Storregionkarta

